

Перепроставши, він обійшов їх і з похнюпленою головою повільно попрямував до виходу. Надзвичайно важливо було не повертати уваги.

Зробивши декілька кроків, Баттіста зупинився і підняв голову вгору. Навіть зараз він, як і щоразу в соборі Сант-Іньяціо-ді-Лойола, повторив своє ритуальне споглядання фрески «Апофеоз Святого Іньяціо».

Єзуїти завжди вкладали не лише душу, а й безмежні статки у свої витвори. Товариство Ісуса¹ жадало мати все найкраще, тож ніколи не шкодувало коштів для зведення храмів. Андреа Поццо на стелі базиліки зобразив Святого Іньяціо Лойолу. В оточенні янголів той сидів на небі, приймав промінь світла від Божого Сина й розсилав про-світлення за всіма чотирма напрямками світу — до Європи, Америки, Азії та Африки.

Святий Іньяціо став героєм для Баттісти, щойно той про нього дізнався. Прислужитися Лойолі чоловік міг поповнивши лави Ордену єзуїтів і ставши священником.

«Якщо не може нести світло в усі куточки Землі, то хоча б урятую тих, хто поруч».

Жалкував Баттіста тільки про одне: він не зміг про-світити й пробачити батька, доки той не загинув.

— Підведіть голови, і ви побачите «Купол» базиліки, — позаду Баттісти жінка-екскурсовод розмахувала руками перед десятком людей. — Оскільки сім'я Людовізі не внесла потрібної суми й купол не було збудовано, єзуїт Андреа Поццо, запрошений для розпису храму, просто намалював його, використавши закони перспективи.

¹ Товариство Ісуса, або Єзуїтський орден (лат. *Societas Iesu*), — найчисленніший християнський чернечий орден римо-католицької церкви. Заснований 1534 року Іньяціо Лойолою. Основні напрями його діяльності — євангелізація, освіта й наукові дослідження.